

عکاسی

دکتر هادی

سایه‌ها

آنچه که بدین ترتیب بوجود می‌آید زیبا باشد تصویر حاصل حداقل استفاده را از آن خواهد برد.

ضد نور

چنانکه قبل نیز گفته شد ساده‌ترین و معمول‌ترین وضع نور برای گرفتن عکسها قرار گرفتن منبع نور در راست و یا چپ عکاس موضوع می‌باشد. اما گاهی این آثار و تصاویر کلاسیک یکنواخت و خسته‌کننده می‌گردد و انسان نژو تغییری را احساس می‌کند. اینک با استفاده از تجربه‌هاییکه اندوخته‌ایم و با یاری موقعیت‌های مناسب می‌توان تصاویر جدیدی بوسیله‌ی بازی - نور - سایه - بدست آورد.

اگر منبع نور درست در رویرو نباشد و بطور مایل بموضع بتابد تصویری حاصل خواهد شد که آنرا می‌توان نیمه ضد نور نامید. این نور مماس بایک خط نورانی است و زیبائی‌های نیمرخ و یاندامرا مشخص تر می‌سازد، درخشندگی آبرا تشیدید می‌کند، دود و بخار را بهتر مینمایاند، حتی برروی برف دانه‌های آنرا روش‌تر ساخته و انعکاس‌های جالب و زیبائی بوجود می‌ورد.

درحالی ضد نور کامل (منبع نور دربرابر دوربین) شکل کلی موضوع مهمتر و حساس‌تر از جزئیات آنست و باید که توجه زیادی به خطوط و کناره‌های آن معطوف شود. بدست آوردن تصاویر سایه‌وار (Silhouette)

(*) لازم بوضیح نیست که هر عکس یا تابلوی نقاشی فقط دارای دو بعد - عرض و طول - بوده و فاقد بعدسوم - عمق - می‌باشد. برای ایجاد احساس چینی بعدی استفاده از سایه‌روشن‌ها و قوانین پرسپکتیو ضروری است.

تفییرات و تحولات وضع نور خورشید نه تنها بموقعت آن در آسمان مربوط است بلکه باشد و ضعف نور نیز بستگی دارد.

درحالی ظهر موقعیکه آفتاب در بالای سر قرار گرفته، سایه‌ها کوتاه و کدر است اما صبح زود و در پایان بعدازظهر کشیده‌تر و شفاف می‌باشد بهمین جهت این دو موقع بهترین و مناسب‌ترین لحظات برای عکاسی است و باید که از لطفات هوا برای توفیق در بدست آوردن تصاویریکه در آنها احساس عمق وبعد سوم (*) می‌گردد استفاده کامل کرد.

سایه‌ها نه تنها از لحاظ عمق و برجستگی در عکس اهمیت دارند بلکه شکل و فرم آنها خود موضوع جالب و زیبائی برای عکاسی بوده و یکی از فتوژنیک‌ترین عناصر ترئینی‌بشارم می‌آیند.

یکی دیگر از موضوعاتی که باندازه‌ی سایه‌ها جالب و فتوژنیک می‌باشد انعکاس‌های مختلف روی سطوح‌های براق مانند اسفالت و سنتگفرش‌های خیس و آب و نظایر آن است. پس از باران دوربین بدست درخیابانها قدم بزنید و به کشف دنیای جدیدی از فرم‌ها و اشکال بیحد و حساب بپردازید. مخصوصاً بعداز بارانهای تند وقتی اشعه‌ی خورشید بر سطح‌های خیس و براق می‌تابد طبیعت غرق در زیبائی کم نظری می‌گردد. دربرابر چنین مناظری اول آنرا از رنگ‌هایش تجزیه باید کرد و تصویر سیاه و سفیدی را که حاصل عکاسی خواهد بود در نظر مجسم ساخت. آنگاه با توجه به جهت تابش نور فرم و شکل سایه‌هارا مورده دقت قرار داد. لازم بیاد آوری است که تأثیر رنگ‌ها در این موارد بعد اقل تخفیف می‌باشد. اما تمام سایه‌ها برروی تصویر ثبت می‌گردد، اگر مجموعه‌ی

شیوه‌سکاوه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

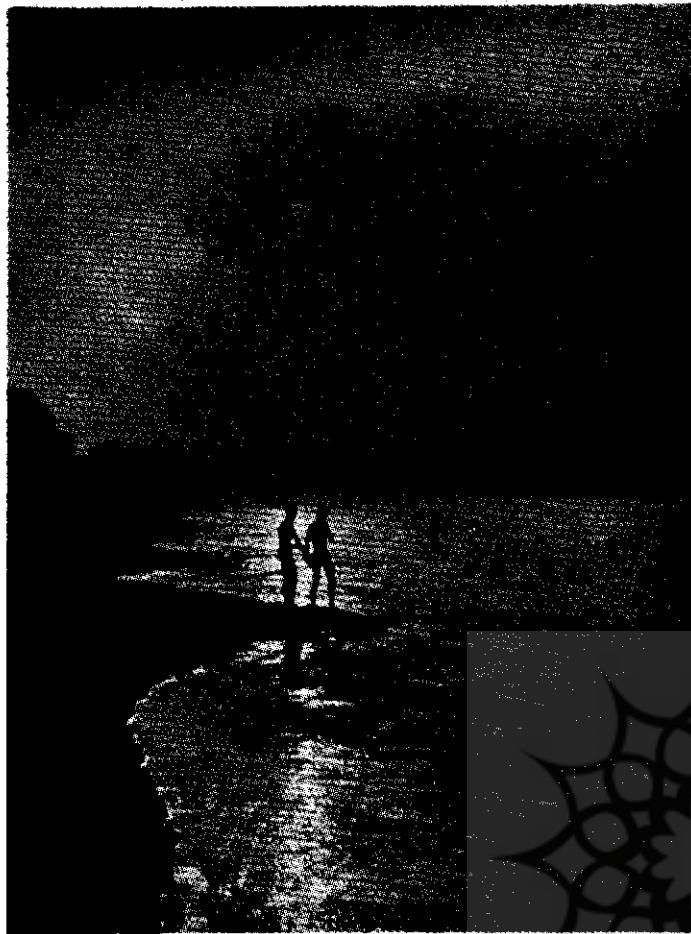
نشود، دراینصورت آفتابگیر نباید فراموش شود.

نظم و ترتیب یا آشنایی؟

اگر بادقت و توجه تصاویر جالب و خوب را مورد بررسی قرار دهید خواهید دید که معمولاً ساده‌ترین عکسها هستند. نظم و ترتیب سبب می‌گردد که موضوع اصلی ارزش کامل یافته و بهتر بچشم بخورد و از مجموعه‌ی تصویر احساس وضوح شود. و آنچه که مارا در ترکیب بنده (کمپوزیسیون) اکثر تصاویرمان راهنمای و الهام‌بخش است جز اصل نظم و ترتیب چیز دیگری نیست.

از قراردادن چیزهای زیاد در یک تصویر باید دوری جست مثلاً وقتی یک منظره‌ی جالب و زیبا با موضوعات متعددی

از اشخاص، بانور چراغ کار آسان و جالبی بود و کافیست که ملاقی سفیدی را بجهار چوب در اطاقی بامین و پوت نصب کرده وقتی کنید کاملاً صاف و کشیده باشد. چراغ اطاق پشت پرده روش و چراغ اطاقی که دوربین در آن قرار دارد خاموش باشد. مدلرا در هردو طرف پرده میتوان قرار داد و شکل‌های مختلف بعنست آورد. در موقع عکسبرداری ضد نور در هوای آزاد باید اشعه‌ی خورشید مستقیماً بروی ایزکتیف بیفتند زیرا دراینصورت بالاعکاس‌هایی که در عدسه‌ها بوجود آمد و بالآخره بداخل دوربین راه خواهد یافت سیاهی‌های تصویر تبدیل به خاکستری خواهد شد. در صورتیکه آفتاب درست در مقابل دوربین بوده باشد با تغییر محل میتوان جایی را پیدا کرد که خورشید در پشت مانع قرار گرفته و دیده

۳ - ضد نور

۳ - نیمه ضد نور

نایذیر است یعنی زمینه در هر حال باید ساده باشد تا موضوع در روی آن بوضوح خودنمایی کند.

البته با گذشتمن زمان گرفتن عکس‌های متعدد و بالاخره اندوختن تجربه از زمینه‌های مختلف برای ایجاد محیط مناسب میتوان استفاده کرد (مانند دهقانی در مزرعه) ولی برای ابتدای کار آسمان، دریا، شن، ماسه، دیوار ساده، سبزی‌های یکنواخت، برف وغیره زمینه‌های بهتری بشمار می‌آید.

مرکز توجه

همچنین بمحض اصل نظم است که اکثر آ در ترکیب‌بندی (کمپوزیسیون) یک «مرکز توجه» یا « نقطه قوی» وارد میکنیم تا نظر را جلب و نگامرا راهنمائی کند. پیش از این نیز گفته شد که در یک تصویر وجود چندین مرکز توجه‌هم ارزش درست نیست زیرا در اینصورت توجه پراکنده خواهد شد

از قبیل آلاچیق، چوبان، گله‌ی گوسفندان - چمن، جو پیار و بل کوچک آن نظر مارا بسوی خود جلب میکند نباید همگی آنها را در روی یک فیلم ثبت کنیم زیرا هر کدام از این عناصر به‌نهایت میتواند موضوع یک تصویر زیبائی باشد در صورتی که مجموعه‌ی آنها احساس بی‌نظمی و درهم‌آمیختگی را در انسان بر میانگیزد. همچنین فراموش نشود که هرچه موضوع اصلی بزرگتر بود و در سطح عکس فضای کافی اشغال کند تصویر ساده‌تر خواهد بود و در تماشاگر اثربیشتری خواهد گذاشت.

اصل نظم همچنین در انتخاب زمینه (فن) نیز لازم است رعایت گردد عکاسان خبری مطلع و مجرب اکثر آ در موقع گرفتن عکس زانو بزمین میگذارند و دوربین را پائین‌تر میبرند تا در پشت موضوع اشان فقط آسمان قرار گیرد. این منظور را با افرودن به تضاد (کنتراست) زمینه و موضوع نیز میتوان عملی ساخت. گرفتن عکس از شخصی بالباس تیره در برابر زمینه‌ی روشن و برعکس، البته اصل نظم تغییر

وچشم از نقطه‌یی بینقطه‌ای دیگر سرگردان گشته و نخواهد توانست در جای معینی ثابت بماند. با وجود این اکثرآ در تصاویر نقطه‌ی توجه درجه دومی نیز وارد می‌سازند که درحقیقت «تذکر»ی برای نقطه‌ی اصلی بشمار میرود و تنها از ارزش موضوع اصلی نمی‌کاهد بلکه موجب تأکید آن می‌گردد و سبب می‌شود که نگاه دوباره از آن بمرگز اصلی برگردد.

چنانکه سابقاً هم اشاره شد مرگز توجه بندرت در وسط تصویر قرار دارد و بهمین علت تصاویری که در ساختمان و ترکیب آنها از ایجاد شکل‌های قرینه دوری شده بهتر و متنوع‌تر می‌باشد. البته کمپوزیسیون‌های قرینه نیز جای خودرا داشته و در زمرة استثناء شمرده می‌شود (شکوه و جلال خاصی در این نوع وجود دارد) اما آنرا بالحتیاط کامل و عالم‌آ باید بکار برد.

۴ - بالا : نظم و ترتیب - زمینه‌ی ساده

۵ - پائین : مرگز توجه - زمینه‌ی مناسب

پژوهش‌نامه دوم انسانی و مطالعات
مرتال حامع علوم ازاد